

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

A pandémiás időszakban szünetelnek a rendszeres keddi és csütörtöki közösségi foglalkozások a Bokor portán.

A pandémiás időszakra válaszul, benső indíttatásból született meg 2020. március 29-től a kisközösségi, rendszeres – családi – tanulás, amelynek témája továbbra is AZ ANGYAL VÁLASZOL könyv tanítása.

„Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2020. május 1.

Tartalom:

„Mikor viszi fel az angyal az Úr elé az ember kérését?”

Miért kellett a mestereknek tanítványt cserélniük és miért mondja meg,
hogyan ki, mikor, kit hívjon?

Miért mondja, hogy a ti örömtökhöz semmilyen öröm nem fogható?

Mire gondol az angyal, amikor ezt mondja? - Hisz nincs különbség felnőtt és gyerek között.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Mennyei Atyám! Te megszólítottad mindannyiunknak a szívét és megérttetted velünk, hogy bennünket nem a természet alkotott, hanem Te alkottál. S mindezzel elindítottál egy olyan folyamatot, amelyben mindig egy kicsit többet felkínálva megérttetted velünk, mennyire fontos, az hogy Téged megismerjünk, mert akkor magunkat ismerjük meg. Fontos az, hogy tudjuk, kik vagyunk, és ezt nélkülöd, a nélkül, hogy megtudjuk Te ki vagy, nem tudjuk megtenni. Arra kérek, hogy ezen az úton vezessél ma is bennünket, és segíts bennünket, hogy rálássunk arra a valóságra, aki Te Magad vagy! Ámen.

Ámen.

M: Lilinek a 33. Beszélgetéséből szeretnék előhozni különböző hozzászólásokat. A régi könyvben 197-199. oldalig tart. Az utolsó harmadával kezdeném:

„Ma nem függél a testtől, a lélektől,

még a szellemtől sem.

Ezért felviszem minden kérdésedet az Ő számolya elé.

Minden függ valamitől. Csupán az ember nem.

Az ember TŐLE függ.”

Amikor újból és újból elolvastam, életem állt ez a mondat: „Ezért felviszem minden kérdésedet az Ő számolya elé.” Amit ezzel kapcsolatban szeretnék elmondani, az az, hogy benne van, ezért viszem fel, tehát amikor az ember nem függ semmitől, csak az Istentől, akkor viszi csak fel az angyal az ő kérését az Isten elé? A 198. oldal alján azt mondja:

„Ha FELÉJE száll, úgy összefügg.

Ha nem, úgy széthullik.

Minden por és hamu,

még a szellem is,

ha nem FELÉJE száll.”

Ha az ember kérése az Isten felé nyilvánul meg, akkor talál meghallgatásra, különben a porba hullik. Ezt jól értem? Ha például azt mondom, hogy jó lenne, ha „B” olyan kérdést húzna az -érettségi vizsgán-, amiről szívesen írna, vagy úgy fogalmazom meg, hogy Istenem, segítsél a Te erőddel, hogy a „B” megfelelő higgadtsággal és izgalom nélkül véghez tudja vinni, akkor ez az Istennél meghallgatásra talál. Ha az előző, az a porba hull, ha jól értelmezem. Az „ezért felviszem” megint bizonyítéka annak, hogy az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

angyalnak a jelenléte az ember és az Isten kapcsolatában nélkülözhetetlen, mert ő viszi az Isten elé. A beszélgetés első harmadának vége felé mondja azt, hogy:

„Ha új feladaton dolgozol, az „Építőt” hívd!

Ha hívtok, mi bizton ott leszünk.

Holnap engem hívj!

mert sugározni kell és nem segíteni.”

Ezt lehet-e úgy értelmezni, hogy ha azt mondom, hogy nem az őrangyalomat hívom, amikor segítséget kérek, hanem azt az angyalt, akinek az a tisztje, hogy segítsen. Amikor megyek le a csúszós lépcsőn, mindig azt mondom, hogy „jaj, őrangyalom segíts, hogy leérjek a HÉV-hez épségben”. De nem azt kell mondanom, hanem a segítő angyalomat kell, hogy hívjam, mert az segít nekem. Illetve úgy mond, hogy mester, mert itt mesterekről van szó. Úgy tűnik, hogy őrangyal itt most nincs.

J: A kérdésedet, ha átfogalmaznám, feltehetem azt a kérdést, hogy mikor viszi fel az angyal az Úr elé az ember kérését?

M: Eszembe jutott a Hang-nak az a tanítása, hogy nincs meg nem hallgatott ima. Amikor azt jelenti, hogy mindent.

J: „M” most azt sugallta, hogy nem minden esetben viszi fel az angyal az ember kérését, kérdését, hanem csak egy speciális állapotban.

D: Igen, és erre is azt mondta, hogy „ha Feléje száll, összefügg, ha nem, úgy széthullik. Míg a szellem, is ha nem Feléje száll.”

I: Én úgy feltételezem, hogy itt ez az egész rész egyben van, még hozzá, ami a 198. oldal alján kezdődik, és itt az én számomra leginkább az egységnek a kérdése az, amiről ez szól. Még hozzá azért, mert nekik speciális feladatuk volt, és itt nem egy általános hétköznapi elcsúszok-e az úton vagy nem kérdésről szól ez a dolog, hanem itt egy olyan alapelkületet próbál már – ugye itt már a vége felé vagyunk az Angyalkönyvnek – sugározni felé, ami neki az alapelkületét kell, hogy meghatározza, hogy a feladatát teljesíteni tudja. Azt gondolom, hogy itt erre próbált hangsúlyt fektetni.

J: Az Angyalkönyv ismeretében van-e máshol is hely azzal kapcsolatban, amikor azt mondja, hogy felviszem a kérdésedet vagy a kérésedet?

M: Szerintem van.

J: Akkor nem ez az egyetlen egy olyan rész, amely erről szól. Úgy járunk, mint az evangéliumok értelmezésével, hogy a több helyen lévő szövegek összehangolásából

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

fogjuk tudni csak a valóságot megközelíteni, vagy legalábbis állást foglalni az adott kérdésben. Máshol hogyan jelenik meg ez a kérdéskör?

I: Úgy emlékszem, hogy a felmenetel és lejövetel kérdéskör kapcsán beszél erről, hogy mikor könnyű és mikor nehéz.

J: Ez a kapcsolattal függ össze, amikor létrejön a beszélgetés, hogy akkor, de most nem erről van szó. Én úgy emlékszem, hogy van olyan hely, ahol azt mondja az angyal minden megszólítás nélkül, hogy én viszem fel minden kérdésetet vagy minden imádat, minden fohászodat az Úr elé. És nem tesz hozzá megszorítást.

I: Arra én sem emlékszem, hogy lenne valami kritérium.

J: Akkor melyik álláspont, illetve szövegrész, amelyik alapot képezhet ebben a kérdésben, hogy mikor viszi fel az angyal az ember imáját, kérdését, kérését az Úr elé? Mi a feltétele annak, hogy az angyal felvigye az Úr elé az imádat, kérdésetet, kérdésetet?

I: 53. oldal:

„Minden fohászodat én továbbítom,

Ne feledj el fohászolni,

Én mindig kéznél vagyok. Kéznél.”

J: Tehát mi a feltétele, mi lehet a feltétele?

M: Amikor segítséget kér, amikor szüksége van rá.

J: Mindig azért kér, mert ő maga nem tudja megtenni. Tehát a kérés önmagáért beszél. Mi a feltétele, hogy felvigye? Amikor szívből forraszik. Nem az a kérdés, hogy mi az, nem az a kérdés, hogy hogyan, nem az a kérdés, hogy mikor, hanem amikor a szív a forrása. A fohásznak mi a forrása? Hol van a forrása? Nem a szívben? Nyilván, ha szívből jön a fohász, akkor az őszinte, tiszta?

D: Nyilván.

J: Így kapcsolódik a kettő össze. Akkor hogyan értelmezzük a „M” által felvetett kérdéskört? Ahol némileg mintha arra utalna, mindennek ellenére, hogy valami feltételt szab, tehát akkor, amikor nem függ sem a testtől, sem a lélektől, még a szellemtől sem, azért most felviselem.

M: Ennek a tanításnak a függvényében mondja, amit előtte beszélt a szabadságról, illetve a függésről. A tanítás kezdetén még nem tartanak ott, hogy erről tudjon nekik beszélni.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Kérdezhet-e a tanítvány, vagy Lili, vagy Gitta, vagy Hanna olyan kérdést, amit az angyal nem visz az Úrhoz?
- M: Szerintem nem tartanak ott, hogy olyat nem kérdeznek.
- J: Kérdezhetnek-e olyat, ami nem szívből jön, amit nem visz fel az angyal?
- D: Persze, hogy kérdezhetnek. Szerintem sokszor olyan hülyeségeket kérdeznek...
- J: Akkor miért van az, hogy a második kötetben már lehetőséget sem adnak az angyalok, hogy kérdezzenek. Csak tanítanak.
- I: Számtalanszor azt kérdezik, hogy mit álmodtam, miért álmodtam, stb. Hányszor van az, hogy kérdeznek valamit és az angyal valami teljesen mást mond.
- J: Az már látható, hogy ezek a beszélgetések úgy folytak le, hogy készültek kérdésekkel. És nem az volt a szemük előtt, hogy ami elhangzott az előző kérdésükhöz válasz, ahhoz kapcsolódjanak a következő kérdéshez, hanem amit előre, mint okost kérdést felírtak maguknak. Ezért aztán nagy valószínűséggel, mivel az angyal minden egyes kérdésre adott válaszában sokkal többet adott, mint amit vártak, kibontja a valóságot. Közé nincs a kérdéshez már a válasznak, ezért nyilván a következő kérdés, amit otthon vagy valahol kiokoskodott, az témáját tekintve nem kapcsolódik a válaszhoz. Ezért aztán ilyen bakugrásoknak tűnnek ezek a dolgok, hogy valamit kérdezzek, mert felírta. Lehet-e olyan kérdése egy tanítványnak – ők is azok voltak – amit az angyal nem visz fel az Atyához?
- D: Szerintem nem.
- I: Nem látom azt, hogy ha például olyan kérdéseik vannak, hogy mit álmodtam, akkor azt az Istenhez felviszi az angyal.
- J: Úgy látom, hogy amit az angyal meg tud válaszolni, hiszen belőle vagyunk, azt miért vinné az Úr elé. Vajon az Úr nem tud arról a párbeszédről, ami éppen folyik? Azt külön fel kell vinni?
- I: Nem lehet, hogy itt talán inkább annak is a mélységét próbálja érzékeltetni, hogy ez mennyire fontos, hogy azzal, hogy kimondja, hogy az Úr zsámolya elé viszem, hogy ennek milyen fontos szerepe van egy ilyen dolognak?
- D: Akkor ennek tükrében milyen esetben viszi fel az Úr elé a kérdést?
- J: Mondhatjuk, hogy ez egy kegyelmi állapot? Ugyanis amikor azt mondja Liliről, hogy ma nem függtél sem a testtől, sem a lélektől, sem a szellemtől, ez egy általános állapota a tanítványnak?

Nem.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Ez egy olyan rendkívüli állapota, ami a maximuma a tanítványi állapotnak itt a Földön. Egy rendkívüli állapot. Ennek a rendkívüli állapotnak az elismerésével fogalmazza meg azt, hogy minden kérdéset (tehát nem azt, ami butát kérdezel vagy elhanyagolható), mivel egy olyan állapotban fogalmaztad meg magad, vagy olyan állapotban vagy kapcsolatban velem, amely rendkívüli, ezért bármit kérdezel, az Úr elé viszem. Nem azért, hogy Ő válaszolja meg? Nem ez a lényeg.
- I: Hogy érezze, hogy milyen fontos ez a dolog.
- J: Abban a kapcsolatban, hogy az angyal egy kérdésre válaszol, az Atya válaszol, vagy az angyal válaszol?
- M: Az Atya válaszol az angyalban.
- J: Világos. Mert az angyal önmagától, önmagából csak, nem tud meríteni. Mert ha belőle vagyunk, akkor az Atyából van. Mégis valahogy szerintem kifejeződik az, hogy az Úr, az Atya nagyobb nálam. Hogy Ő a minden. Ezzel kifejezi az Isten irányába érzett hódolatát, az Isten nagyságát, a világosságát, mindazt, ami az Isten szóval együtt jár. Talán ahhoz tudnám hasonlítani, amikor van egy nagyon bölcs ember, akinek van egy tanítványa. És a tanítványt kérdezik. És a tanítvány meg tudja válaszolni a kérdést, de mivel olyan bölcs volt maga a kérdés is, azt mondja, hogy ezt elvisszük az én tanítómhoz is. Tudom, hogy rossz a hasonlat. Ez elismerése annak a kegyelmi állapotnak, amelyben nem függött Lili sem a testtől, sem a lélektől, sem a szellemtől, hanem egyedül Tőle. A nagybetűs részben megfogalmazottakból, amelyben azt mondja, hogy „ha testtől függsz, csak test vagy”, ez mit fogalmaz meg?
- M: Hogy csak az anyagban gondolkodik.
- I: Anyagtestnek látja magát, éppen azért abban hisz, hogy meg fog halni, meg fog szűnni, ha az anyagteste megszűnik.
- J: „Ha függsz a lélektől, csak lelkes test vagy.” Mondjunk egy lelkes testet az emberen kívül. Az állat a lelkes test. Mert azt mondja, hogy mindennek lelke van, de ebben a vonatkozásban nagy valószínűséggel erről a síkról van szó. Azt mondja, hogy ha függsz a lélektől, akkor csak lelkes test vagy, de nem vagy még mindig szellemi lény. Mondjunk egy ilyet az emberek vonatkozásában.
- I: Aki hisz már a szellemvilágban.
- J: Vagyis aki hívő emberként a templomban vagy a vallásában vagy az egyházában van kapcsolatban az egyháza által felkínált istennel. Ha szellemtől függsz, csak ember vagy. Kisbetűs vagy nagybetűs?
- D: Kisbetűs.
- J: Ez mit jelent, hogy ha szellemtől függsz?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- M: Szellemi lénynek gondolja magát, de az Isten nincs benne.
- J: Azt mondja az evangélium, hogy szellem az Isten.
- I: Szerintem a szellemmel valami olyasmit próbál mondani, hogy van már szellemi lény feltételezése, tehát hisznek valamilyen szellem létezésében, de az nem a valós Isten.
- J: Teljesen mindegy. Ők megteremtik annak a valóságát.
- J: „Ha Tőle függsz, minden vagy.” Ez mit jelez?
- I: Ha már azt az Istent látjuk, aki itt van bennem.
- M: A valós Istent.
- J: Nekem ennél többet jelent. Nekem azt mondja ezzel, hogy mivel eddig az Angyalkönyv tartalmáig csak abban tudtam gondolkodni, hogy test-lélek-szellem, és az evangéliumban az van, hogy szellem az Isten és szellemben és igazságban kell imádni Őt. Ez volt a legtöbb, amit az Istenről tudtam gondolni, hogy az Isten, mint szellemi lény és én szellemiségében tudok elsősorban kapcsolódni hozzá, ami több, mint a lélek. De ez a szöveg nekem azt mondja, hogy az Isten még ennél is több. Megfoghatatlanul több. Több a testnél, több a léleknél és több a szellemnél. Úgy néz ki, hogy a szellem az ember vonatkozásában kap csak értelmet. Ezért mondja azt, hogy ha tőle függsz minden vagy, de a mindenben nem azt mondja, hogy az a minden a szellem, test és a lélek, hanem, hogy több vagy.
- M: Igen, itt van a könyvben: test, lélek, szellem és Ő.
- I: Ez nem az, hogy mindenben lásd meg Őt?
- J: Az is benne van, de hogyan, mi által? Érzékelteti azt, hogy nem áll meg az Isten valósága a szellemi mivoltjánál, hanem annál is több.
- M: A másik oldalon mondja, hogy „a szellem is a porba hull”, tehát biztos, hogy az kevesebb, mint az Isten.
- J: Igen. Az vitathatatlan, hogy a következő szövegrészben, amikor azt mondja, hogy „csak Tőle függ, akkor test, lélek, szellem és Ő egy”, az ember vonatkozásában. Ennél több nekünk nem látható, nem felfogható, nem érzékelhető. És ennyi elég is. Nagyon fontos volt nekem az a mondat, hogy „mindenkit megismerhetsz arról, hogy mitől függ”, mert a Ji King-ben van egy olyan mondat, hogy mindenkiről árulkodik az, hogy mit táplál. Megismered őt egy villanás alatt. Külsőt vagy bensőt. És ennyi elég. Ha a külsőt táplálja, akkor ő egy külső ember. Ha a bensőt táplálja, akkor ő egy benső ember. És itt ugyanez van megfogalmazva. Ezért aztán még nagyobb súllyal jelenik meg az a szövegrész, hogy ma nem függél a testtől, a lélektől, még a szellemtől sem, hanem csak Tőle függél.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- D: Ez a teljes ráhagyatkozás.
- J: Így van.
- M: Odaírja Gitta, hogy Lili beteg volt és mégis boldogan jött a beszélgetésre, azt jelenti, hogy mindent hátrahagyott és ez volt a legfontosabb.
- J: A Hang hogy fogalmazza ezt meg? Ki van az életed középpontjában? De valóban ki van az életed középpontjában?
- M: A Lili erről tett bizonyosságot.
- J: Kaptunk-e választ?
- M: Igen.
- M: Folytatom, mestert cseréltek ebben a részben. Az embernek tudni kell kit hívni. Nem csak egy angyal van, hanem szerintem a feladatuk vagy a szolgálatuk szerint különböző angyalok vannak, és mi azt hívjuk, amire nekünk szükségünk van.
- D: Nekem is erre vonatkozik a kérdésem, hogy miért kellett cserélniük és miért mondja meg, hogy ki, mikor, kit hívjon. Azt mondja, hogy „holnap engem hívj, mert sugározni kell és nem segíteni”, ha új feladaton dolgozol, az építőt hívd”. Amikor mondjuk mi imádkozunk vagy fohászunk, akkor nem a ti őrangyalaitokhoz imádkozom, hanem az enyémmhez, vagy a Jóistenhez. Miért lettek ezek itt kiosztva? – szeretném én is ezt kérdezni.
- M: Az eddigi tanulmányaink során azt tapasztaltuk meg, hogy az angyaloknak is feladatuk van. Egységben vannak egymással, amikor mi hívjuk őket, hogy segítsenek, akkor nem ugyanaz az angyal fog bejelentkezni vagy segíteni nekünk, hanem az-angyal, akinek ez a szolgálatához, feladatához tartozik.
- J: Ha nagyon csúszós télen az út, és nem jó angyalt hívsz, akkor bizony elesel. 😊
- D: Ezen nem múlhat.
- M: Nem múlhat. Én most már nem azt mondom, hogy őrangyalom, hanem azt, hogy segítő angyalom.
- I: Kicsit nekem ez ilyen emberi gondolkodás, hogy helyet cserélnek, mint hogy ha valami focimeccsnek a cserejátékosai lennének. Az angyalvilág szerintem sokkal inkább egységesebb, minthogy egymást cserélgessék, hogy amikor építeni kell, akkor én hátat fordítok, és menjél inkább te. Ha bejövök az ajtón és ti itt ültök hárman, azt mondom; hogy segítsetek, akkor mind a hárman ugrotok. Nem pedig a másikat külditek magatok helyett.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- M: Az angyal maga fogalmazza meg, hogy mi négyen vagyunk, milyen különbözők és mégis egyek vagyunk.
- J: Ez ahhoz hasonlít, mint amikor az ember el akar valamit intézni, és az illetékes nincs bent és azt mondja, hogy nem rám tartozik, a másik osztályra, oda menjen. És a másik osztálybeli, amikor oda megy, azt mondja, hogy nem én rám tartozik, hanem ahonnan jött, oda menjen vissza, és küldik ide-oda, és a dolog nincs elintézve.
- D: Éppen ezért az a kérdés, hogy miért mondja azt, hogy ha új feladaton dolgozol, az építőt hívd, holnap meg engem hívj.
- M: Szerintem nem véletlen, hogy pont ez a négy mester, angyal jött ezekhez a feladatokhoz, azért, mert az Atya küldte. A feladatuk szerint küldte hozzájuk. Gittához a sugárzót küldte, mert neki az-az életfeladata, hogy sugározzon.
- J: Ami itt az Angyalkönyvben meg van fogalmazva, az speciális helyzet jelenít meg, vagy mindenkire érthetjük kivétel nélkül minden vonatkozásban az itt elhangzott tanításokat, felszólítások, kijelentéseket?
- D: Különbözőek vagyunk, különböző helyen tartunk, ezért nem lehet. Ezért speciális szerintem.
- M: Az, hogy most ez először hangzik el, rendben van, de aki ennek a tanításnak a közelébe ér, annak feladata azt továbbítani. Egyik oldalról speciálisnak érzem, a másik oldalról meg nem.
- J: Mi lenne a megoldás? Mert azért az elég nagy gáz, ha nekem kellene kitalálnom, hogy valamilyen problémámban melyik angyalhoz forduljak most én. Ha különböző a feladatuk az én személyem vonatkozásában is.
- M: Régen csak őrangyal szinten gondolkodtunk, de én most már úgy látom, hogy ez a világ sokkal gazdagabb.
- D: Feladatunk-e nekünk ezt tudni a Földön, hogy az őrangyaloknak éppen milyen feladatuk van a Jóistentől?
- M: Ha beszél róla, és itt elhangzik...
- J: Elmondom a látásmódomat ezzel kapcsolatban. Én nem őrangyalban gondolkodom. Én Jézusban gondolkodom, tehát az Úrban gondolkodom. Ha fohászkodom, az Úrhoz fohászkodom, nem az őrangyalhoz vagy az angyalhoz vagy a mesterhez vagy a saját felsőbb énemhez, amit eldönteni nem tudok, hogy ki jelenik meg ebben a vonatkozásban a földi énem és a mennyei énem között. Ha van mennyei énem egyáltalán. Valószínűleg van. Ezért nekem nem az angyalhoz kell eljutnom, hanem Jézushoz kell eljutnom. Ezen az utamon az angyal, mint olyan, amennyiben ha az angyal és nem a felettes énem, akit mesteremnek is mondhatnék, vagy mit tudom én

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

kinek mondhatnék, az egy olyan közbülső valaki, aki láthatóan, láthatatlanul, megélhetően, megélhetetlenül, de ott van, mint közvetítő, mint segítő, mint támogató, mint vezető. Én nem az angyalomhoz fordulok, én Jézushoz fordulok, mert ha Jézushoz fordulok, akkor az angyal már tudja a dolgát. A mester már tudja a dolgát, a fensőbb én már tudja a dolgát. Ha dolga van velem.

M: Az Atya küldi őt.

J: Persze, hogy küldi. Az angyal szó azt jelenti, hogy küldött. De még küldeni sem kell.

M: Azt mondtad, hogy az angyal tudja a dolgát. Bennem meg az van, hogy az Atya küldi.

J: Az Atya nem küldheti, mert nem ember. Abban a szóban, hogy küldi, abban mindig benne van az, hogy megcsinálja, vagy nem csinálja. Tehát nem is küldi, hanem adja. Nem küldi az angyalt, hanem egyszerűen a létevel adja, azért van. Miért van? Hogy szolgálja az embert.

I: Szerintem már abban a szándékban, hogy Jézusom, már reakciójában benne van az angyalnak a jelenléte, ha hozzá fordulok. Azért nehéz úgy megfogalmazni az őrangyalt, mint egy különálló személyt, aki nem is különálló személy, és mégis van egy önálló entitása, ugyanakkor pedig teljes mértékig kapcsolódik hozzám. Tehát az egységnek és az önálló entitásnak egy olyan furcsa egyvelege, amit az anyagvilágbeli korlátok miatt nehéz megérteni. Mert az, hogy küldi, mindig egy időbeli aktus, hogy mondom neki, ő válaszol, és azt gondolom, hogy ilyen a szellemvilágban nincsen.

J: Nagyon jó kérdést vetettél fel számomra, mert amikor mi négyen ülünk, mit látunk? Négy különböző embert. Viszont, ha egy adott kérdésben szellemileg egyetértünk, akkor mit lát ebből a szellemvilág? Egyet lát. Amit mi képtelenek vagyunk itt megélni vagy meglátni. Mégis megjelenik. És nem is akárhogyan, hanem a szellem szintjén valóságként jelenik meg, hogy nem külön látnak, hanem abban a kérdésben egynek látnak bennünket. Ezt a világot lehozni ide a Földre, megértetni veled, hogy ott minden másképp van és neked is másképp kell látnod mindezt ahhoz, hogy megértse. Hogy ne idegen legyen a számodra. Mert végül is, amikor mi az Istennel, Jézussal vagy az Atyával foglalkozunk, mire törekszünk?

Egységre törekszünk. Nem arról van szó, hogy nekem jogom van úgy látni az Istent, ahogy én akarom. Ezt akarja az Isten? A valóság az nem sokféle, csak az én látásmódomban. Ezért kell az én látásmódomat igazítani a valósághoz, nem a valóságot pedig az én látásmódomhoz.

D: És mindenkinek egyenként.

J: Erről van szó. Itt azt mondja, „tanítunk titeket”. Ez a lényeg! Tanítunk titeket egy olyan világra, ami semmiben nem hasonlít az anyagvilágra, amit ti alkottatok magatoknak. Tanítunk titeket. Ebben a tanításban mit tudunk meg erről? Hogy nem

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

egy féle angyal van. Ebben a könyvben négy lényegi angyal kerül előtérbe, a Segítő, a Sugárzó, Építő, stb., Csak ez a négy van? Szó sincs róla! Azt mondtuk, hogy minden létezőnek szellemi megjelenése van az angyalok által. Most, hogy ez az angyal, akinek nincs szája és nem tud beszélni, nincsen úgy szeme, hogy téged lásson az anyagiságodban. A formája úgy alakul, hogy te észlelni tudd, ha szükség van rá. Most, mond már el hogy milyen az angyal? Formára, egyéb másra... stb? Hogyan tudod elképzelni? El sem tudod képzelni? Azt mondja, hogy én a Segítő vagyok, miben segítő? Ő mindenben a segítő? Mindenkin a segítő?

D: Nem, neki.

J: Miben? A tanítás vonatkozásában, mint segítő jelenik meg. A tanítás vonatkozásában, mint sugárzó. Az ember darabol. Csak így érti meg ezt a dolgot.

M: A darabolásra mondom, hogy tegyük fel én hívom az angyalomat, hogy segítsen, és mi van, ha akkor XY is hívja Kőbányán, hogy segítsen? Ez furcsa nekem, hogy ez hogy működhet

J: A 4. Beszélgetésben Lilivel „milyen gyönyörű, hogy így cseréltetek”, válaszol az angyal: „ahogy az énből kiléptek”, tehát ahogy a különállásból kiléptek, úgy lesz a négyből tizenhat és egy. Ez őrájuk nem igaz? Akkor már érdekes az, hogy a Lili a segítő, a másik meg a sugárzó? Vagy úgy gondolja valaki, hogy a segítő angyal nem sugárzik és a sugárzó nem segít?

I: Szerintem éppen az adott helyzetben legfontosabb lényegi dolgot próbálja valahogy azokkal a szavakkal érzékeltetni, amire ott szükség van. Amikor segítenek, akkor építenek, amikor építenek, akkor sugároznak. Ezt nem lehet szétszedni, mert amikor meglát, akkor ragyog is ebben.

J: Az ember állapotát hogyan minősíti az angyal?

M: Álmodik.

J: Úgy minősíti, hogy fejlett, nagyon fejlett?

D: Nem. Sötétségben van.

J: Azt mondja, hogy még EMBER sincs a Földön. Nagybetűs EMBER nincs a Földön. A fejlődés vonatkozásában ez az anyag sűrűségével kapcsolatban az egyik legsűrűbb hely a világmindenségben, és nyilván, akik itt vannak lelkek, szellemi lények, stb, azok mind-mind azért vannak itt, mert itt a helyük. A világot mi jellemzi a legjobban? Az erőszak?

D: Meg az önzés.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Az ugyanaz. Tehát az erőszak. Az önzés erőszakban jelenik meg. Az erőszak jellemzi. Ez mennyire sajátja az Isten világának? Semmiben. Ezen a Földön a sötétség uralkodik, az Istennél meg a világosság. Ennek az emberkezdeményezésnek, amik itt vannak a Földön, és ebbe beletartozik ez a négy is, hogyan tudja megértetni az Isten világát?
- I: Nekem ezekkel a nevekkel az is eszembe jut, hogy amikor Jézusról van szó, és mondja, hogy az Ő neve már nem létezik, hogy mennyire kell például ezekhez a nevekhez vagy szavakhoz ragaszkodni, mert mindig minden folyamatosan változik. És ők is folyamatosan változnak.
- J: Igen. Ez a valóság kezdetének egy szelete a számunkra. Ilyent még nem hallottunk, ilyent még nem láttunk, mert valamiképpen egy olyan áldásban van részünk a nyitottságunk vonatkozásában, amelyben ezt megkaphatjuk. De ha mi elkezdünk most darabolni, hogy akkor kihez imádkozzok, kit szólítsak angyalt, vagy egyéb mást, ha ebben a vonatkozásban közelítjük meg, akkor biztos, hogy el fogunk tévedni, mert nem a lényegre ragadjuk meg. Megjelenhet így az angyalvilág a számunkra minden további nélkül.
- M: Azért foglalkozom ezzel, mert az angyal mondja neki, hogy „engem hívj”.
- J: Nem az a kérdés, hogy, hogy tanítja, hanem hogyan értelmezed?
- M: Hát hogyan értelmezem azt, hogy holnap engem hívj, ne őt hívj?
- I: Úgy, hogy valamit a Hanna tudott közvetíteni abból, amit az angyal mondott, és erre volt képes. Pont az a kérdés, hogy e mögött vajon az angyal mit próbált sugallni.
- J: A tanítás vonatkozásában, abban a speciális helyzetben, hogy most négy emberen keresztül olyan tanítást adunk le, ami még nem volt. És ebben a helyzetben, ahhoz, hogy ezt meg tudjuk tenni és értetni veletek, ehhez azt mondom, hogy most ne engem hívjál, hanem őt hívjad.
- D: Tehát akkor speciális helyzet volt.
- J: Nyilván. Ez mindvégig egy speciális helyzetet tételez fel, nem egy általános helyzetet. Még azt sem merem mondani, hogy mindenki vonatkozásában. A mi négyünk vonatkozásában, ahhoz, hogy kibontsuk ezt az ígérést, most úgy imádkozom, hogy Uram, küldd el nekem a felismerés angyalát, vagy küldd el a tanítás angyalát, vagy a küldd el a Fény angyalát, vagy küldd el a segítő angyalát. És akkor, ha nem jót mondok, akkor nem fogom megérteni, vagy nem fogjuk tudni kibontani. Nem hiszem, hogy ez így jelenne meg. Itt, ebben a vonatkozásban, ebben a tanításban, ebben az új dologban, itt úgy tűnik, hogy erre valamiféleképpen hangsúlyt helyeztek.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- I: A Hang-ban a levelek úgy zárulnak, hogy megáldalak ennek a lelkével, annak a lelkével, és ezzel nem azt fejezi ki, hogy az összes többivel nem, hanem pontosan annak a levélírónak a saját élethelyzetére, életproblémájára, amire a belső hangja a Feri bácsinak azt mondta, hogy a legnagyobb szüksége van.
- J: Egyet tudok érteni azzal a gondolatoddal, hogy amire szüksége van az embernek. A József egy kétkezi ember, egy aszталos volt. Ő volt az alkotó, a csináló, az építő. De mitől lett építő? Mitől építő az ő angyala?
- D: Nyilván nem csak a fizikai tevékenységétől.
- J: A fizikai tevékenysége min alapszik?
- D: A szellemi tevékenységén.
- J: Tehát az irányultságától. Nyilván az ő természete, az ő szellemisége egy olyan irányba állt be itt a Földön, amely az aszталosságában jelent meg. Az alkotásban. De ezt ő fogalmazza meg. A Lili mindenkin segíteni akar, ezért gyógytornát csinál, meg beszélget velük. Tehát valahol mindenkinek megvan az-az alaplelkülete, amihez lehet kapcsolódni, ami megjelenik itt az angyal elnevezésében. Miközben az angyalnak a nevére mit mond az Angyalkönyv, mikor megkérdezik, hogy mi a neved?
- D: Sohasem volt?
- J: Azt mondta, hogy a név anyag. Mert az azonosításhoz kell. A külső azonosításhoz kell. Most akkor itt mégis elneveztük őket? Nyilván nem a nevükben jelennek meg, hanem valami olyan lelki, szellemi tartalomban, ami az adott emberre jellemző. Ami kibontásra vár.
- M: Feladatra.
- J: Márti, valószínűleg, te a konyhatündér szerepét veszed fel. Én meg a karbantartóét. 😊
- I: Én a tisztító vagyok. 😊
- M: Én nem szeretek főzni annyira, hogy a szívemet, lelkemet beleadnám.
- J: Akkor legyél kerti tündér. 😊
- M: Az sem. Már fáj a derekam, nem tudok annyit hajolni. 😊
- J: Akkor mi szeretnél lenni?
- M: Nem tudom, ki kell találnom.

😊😊😊

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- J: Tehát én azt mondom, hogy ne daraboljunk. Maradjunk meg annál a lényegnél, ami engem a lényeghez fog vezetni. A többi nem az én ügyem. Elvisz ettől. Olyan részletekbe fogok merülni, amelyek valójában vagy nincsenek is, vagy félreértettem. Az én vonatkozásomat, a te vonatkozásodban mindenkinél belőlem indul ki minden?
- D: Kiből másból?
- J: És akkor ez jelenik meg itt is? A Mérő már nem tartozik senkihez. Ezért én határozom meg ezt a világot, ezt a lelkiületet, ezt a szellemiséget. Belőlem indul ki, hogy mi, mihez tud kapcsolódni a leginkább.
- M: Ez vagyok én, amihez tudok kapcsolódni.
- J: Ebben tudod hozzátenni az egészhez az egyhez magadat. „Kit hívsz? A vezetőmet. Egy vezető van” – azt mondja. Mégis bontja Segítőre, Sugárzóra, pedig egy vezető van. Talán egy kicsit jobban eligazodunk, ha nem darabolunk, hanem mindig az egységből a lényegből indulunk ki, és a lényeg törekszünk.
- I: A kérdésem a 90. oldal 17. Beszélgetés Lilivel elején:
„Pedig a ti örömtökhöz semmilyen öröm nem fogható.”
- Az emberi, Földön lévő örömet olyan mulandó dolognak gondolom, ezért ez a mondat nagyon érdekes. Ez az egész rész itt a résekről és a darabolásról és ennek vonatkozásában az egységről szól, ezért az egész beszélgetés egy nagyon érdekes dolog, de most elsősorban az öröm, ami bennem megakad.
- J: Mi a kérdés?
- I: Miért mondja, hogy a ti örömtökhöz semmilyen öröm nem fogható?
- J: Lám, vezetve vagyunk, mert nekem a 101. oldalon a 17. Beszélgetés oldalának az alján már ott van, hogy mi által juthatnék helyesebb emberismerethez. Emberismeret még nincs, mert EMBER sincs még. Amiről az előbb beszéltünk. Itt van az igazolása, megerősítése mindannak, amiről szót ejtettünk. Az ember öröméhez semmilyen öröm nem fogható. Miért?
- M: Amikor erről beszéltünk, azt fogalmaztuk meg, hogy azért mondja ezt az angyal, mert arra tanította őket, hogy bennük már nincs hiány, mert nincs halál, tehát az örömük teljes.
- J: Valóban teljes az ember öröme?
- M: Nem mondom, hogy teljes, de az ő örömük nem olyan, mint a többi emberé, mert bennük nincs hiány.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

J: Nincs hiány? Én abból indulnék ki, ami azt a mondatot fogalmazza meg az ember vonatkozásában, hogy „végtelen örömben fogantattál a világ kezdetekor”. Miről tanít itt?

M: Az Isten öröméről tanít.

I: Az Isten maga az öröm.

J: Világos! Milyen öröm?

Végtelen.

J: És teljes?

Igen.

J: Ez nem az Isten öröme. Nem a tulajdonsága. Az Isten maga a végtelen öröm. Az Istent így is meg lehet közelíteni, hogy nem csak az, hogy megteremtődtél, hanem **örömben** teremtődtél meg, nem is akármilyen örömben, hanem **végtelen örömben**. Ha valami végtelen örömben teremtődik, akkor mire teremtődik? Végtelen öröme teremtődik. Sok mindenre el lehet mondani még, hogy mire teremtődik. Hiszen az Istenben végtelenül jelennek meg a lehetőségek, amiben az ember a végtelen öröme is teremtődött. Az anyagtestben lévő ember öröme mi jellemző?

M: Változó, hullámzó, és nem egy. Az Isten öröme egy. Azért mondja ezeket a réseket, mert az örömei között rés van.

I: Az ember öröme alapjában véve egy hangulati elem.

D: És érzelmen alapul.

J: Érzelmi, hangulati elem, tehát a forrását tekintve, márpedig az Isten öröme mi a forrása? Maga az Isten. Az Isten nélkül tud-e az ember valóban örülni?

Nem.

J: Azt sem tudja, mi az. Marad egy hangulati elemnek, marad egy lelkiületnek, marad egy szituációnak vagy bármi másnak.

M: Az Isten öröme állandó. Az emberé meg hullámzó.

J: Azt mondja, hogy „milyen jó lenne mindig mosolyogni tudni, mint te”. A mosoly is ebben a vonatkozásban, mint az öröme a párja, mit fogalmaz meg?

M: Az Isten öröme vagy mosolya, egy benső mosoly.

J: Akkor az Istennek van bensője?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- M: Az embernek van.
- I: Szerintem itt a Lili nem értette. A mosollyal hozza össze, és az angyal nem mosolyog állandóan.
- J: Mit mond a mosolyról?
- M: Hogy a mosolyban lakom.
- J: A mosoly nem egy grimasz, nem egy külső megjelenés az arcon. Hanem egy olyan lelkiület, amely az Istennek a sajátja. Azt mondja, hogy „semmi, senki nem tud úgy mosolyogni, mint az ember”. Mégsem az arc ennek a hordozója, hanem a benső lélek, a benső szellemisége ennek a hordozója. Az öröm és a mosoly párban van ennek alapján, mert a mosoly is egy olyan tulajdonság, hogy azt mondja, hogy „mosolyogni csak az ember tud”. Azt nem tudja sem az anyag, sem a szeráf. Csak az ember tud mosolyogni. Hogyan mosolyog az angyal?
- I: Megrendíthetetlen örökös Istennel való kapcsolatot próbálja talán a Lili érzékeltetni, hogy mindig egy olyan benső örömet hordoz az angyal, amit ő nem, mint ember.
- J: Világos. Valahol itt van a válasz erre. Mi gátolja Lilit abban, hogy úgy tudjon mosolyogni, mint az angyal, vagyis a mosoly legyen a sajátja? Itt írja: Az örömhány. Hogy az életében az öröm ugyancsak hangulati elemként, érzelmi tartalomként megjelenve hol megjelenik, hol elmúlik. A valódi öröm hiányzik. Pedig a ti örömötökhöz semmilyen öröm nem fogható. Miért? „Végtelen örömben fogantattál végtelen öröme”. Mert lehetőséged van az Isten örömét megélni, az Isten örömét megvalósítani. Egyedül neked van lehetőséged így örülni, hogy az Isten örömét jelenítsd meg, senki más nem tud örülni. Mi lehet ennek a járuléka, a hozadéka, a feltétele annak, hogy így tudjál örülni?
- D: Az Istennek való feltétlen odaadottság.
- J: Pontosan! A Ráhagyatkozás. Mert akkor mire hagyatkozol, kire hagyatkozol rá? A végtelen öröme. Ha a végtelen öröme hagyatkozol rá, akkor te magad leszel a végtelen öröm, amit senki és semmi más nem tud megtenni. Ezért mondja, hogy „végtelen örömben fogantattál a világ kezdetekor, nem lehetetlen az egy öröm számodra”. Nem tudjuk felfogni, képtelenek vagyunk ebben az embertestben, ebben az állapotban felmérni azt, hogy ez mit jelent, és ez hogyan valósítható meg. De törekedhetünk. Amikor már tudunk róla, hogy egyáltalán ilyen van, akkor van egy értelmes feladat előttem, amely azt mondja, hogy persze belezuhanhatok magamba, molyolhatok dolgokon, bosszankodhatok, stb., a világ elvihet, szomorú lehetek, de egy dolgot nem tettem meg, nem éltem a lehetőséggel. Egyébként nagyon érdekes volt az a gondolat, ami megszületett bennem, hogy mindig a meg nem valósult lehetőség teremti meg a hiányt. És csak hiány marad. Mert minden hiány egy

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

betöltetlen lehetőség. Egy meg nem valósított lehetőség. Látásmód kérdése minden – mondja a Hang. Ugyanaz, amin bosszankodhatom, annak örülhetek is?

D: Persze.

J: Mert végtelen öröm van bennem. A test ebben a kérdésben nagyon-nagyon lehatárolja az embert, akarva akaratlanul. Például, ha a fáj a fogam, és nagyon fáj, próbálj meg végtelenül örülni annak, hogy fáj a fogad! Nem fog menni.

I: Volt egy álombéli élményem az őrangyalommal. Megéltem vele egy olyan forró szeretet-állapotot, és erre az állapotra nagyon igyekszem ilyenkor visszagondolni, hogy azt a szeretet fogalmi körébe tartozó dolognak mondanám, de semmilyen földi érzelemhez nem hasonlítható élményt, hogy ezt is valahogy ebbe a kategóriába tudom sorolni ezt az örömet. Olyan fogalmak az Istennel kapcsolatban olyan élmények vannak, amit az ember még a képzeletében sem tud felfogni, hogy milyen. Amikor azt kimondod, hogy öröm, nem tudod, hogy miről beszélsz, mert amíg nem éled meg, addig csak feltételezed mögé ezt a dolgot.

M: Olvassuk már tovább és hangsúlyozzuk, hogy az öröm egy és osztatlan.

J: Melyik öröm?

M: Az Isten öröme.

J: Ezt eddig is tudtuk.

M: „Nem akkor, amikor együtt vagytok, hanem amikor egyek vagytok.”

J: Amikor együtt vannak, akkor külön-külön vannak együtt. Mitől lesznek egyek?

M: Az Istennel való kapcsolattól.

J: Így van. Akkor az örömben lesznek egyek?

M: Igen.

D: 41. oldal alja, 8. Beszélgetés Lilivel.

„L. Szabad-e kis gyermekeket tanítanom?

- **Hisz te is az vagy.**

Hol érzed a hibát?

L. Nem tudok eléggé kapcsolódni hozzájuk.

- **A fátyol, ami elválaszt, az a „tudott”.**

Hisz nincs különbség felnőt és gyermek között.

L. Miért tudok oly ritkán kis gyermek lenni?

- **HA AZ ATYÁT MEGISMERED,
ÚJRA KIS GYERMEK LESZEL.”**

Hisz nincs különbség felnőtt és gyerek között – itt mire gondol?

M: Amikor a Lili kérdez, akkor a tanítványaira gondol, akiket mozgáskultúrára tanít. Akkor ő fizikai szinten kérdez, mert bizonytalan. Az angyal a válaszában pedig a lelki gyermekségről, az Istengermekségről beszél.

J: Mi a Lili foglalkozása, amikor arra kérdez, hogy szabad-e kisgyermeket tanítanom? Mire vonatkozhat a kérdése? Akiket tornára, gyógytornára, mozgáskultúrára, egyéb másra tanít, mert Lilinek ez volt a foglalkozása. Azt kérdezi, hogy szabad-e őket tanítania? Vagy pedig szellemileg szabad-e őket tanítania. Valószínűleg szellemi tanításról van szó.

I: Én azt gondolom, hogy ő a kettőt együtt csinálta. Valószínűleg, miközben tornáztatta őket, közben mondott nekik dolgokat.

J: Ha a tornára vonatkozik a kérdés, akkor mondhatja-e Lili, hogy nem tudok eléggé kapcsolódni hozzájuk? Mert azt kérdezi az angyal „hol érzed a hibát?”. Mire utal ez a szövegrész? Tornára vagy szellemi tanításra?

Szellemi tanításra.

J: Gyerekeket valamiféleképpen az Istenre tanítani? Az angyalra tanítani? Hiszen ő ezt tanulja. Amikor valaki az angyalt ilyen szinten tanulja, amire azt is mondhatom, hogy az Istent tanulja, tovább akarja-e adni?

I: Biztosan.

J: Hát persze! Azt az örömet, az a várakozás, az a feszültség, az mind-mind kikívánczik az emberből, tovább akarja adni és nem áll meg a felnőtteknél, hanem mindenkit tanítani akar, hiszen a gyermek ebben a vonatkozásban a számára micsoda? Egy olyan terület, amelyik fogékonyabb lehet, mint a felnőtt.? Tehát értelemszerűen a gyermekeket is el akarja látni olyan tanítással, amit ő kap. De valami probléma lehet, mert nem véletlenül kérdezi, hogy szabad-e. Nyilván nem ért hozzá. Nem azért, mert nem tanár, vagy nem végzett tanárképző főiskolát, hanem azért, mert valami nem stimmel a megértésben. Nem értik meg azt, amit ő szeretne továbbadni.

M: Nem magában keresi a hibát, ha azt mondja, hogy „nem tudok eléggé kapcsolódni hozzájuk”?

J: Mit jelez ez a mondat?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- I: Lelkileg nem tudok kapcsolódni. Mondok nekik valamit, nem értik, nem egy nyelvet beszélünk.
- J: Mert? Mert nem tudok lemenni a kisgyermek szintjére. Ezért nem tud kapcsolódni. Nem a gyermeknek kell kapcsolódni a felnőtthez, mert az képtelenség. A felnőttnek kellene lemenni a gyermek szintjére. De nem tud kapcsolódni hozzájuk abban a tartalomban, amit el akar nekik mondani. Egy gyermek hogyan értheti meg azt, amit az angyal a felnőttnek mond?
- I: Sehogy.
- D: Még a felnőtt sem.
- J: Ebben a vonatkozásban, amikor azt mondja „hisz te is az vagy”, ez milyen viszonylatot fogalmaz meg?
- I: Hogy az Isten milyennek látja.
- M: Istengyermekség.
- D: Ha valaki egy kisgyermek, az nem taníthat, hiszen még neki is csomó tanulnivalója van.
- M: Az Isten vonatkozásában még ő ott tart.
- J: Ahogyan a Lilihez képest gyermek a gyermek, az angyalhoz képest úgy gyermek a Lili. A megértés szempontjából, a tanítás szempontjából. Hiszen te is az vagy. De a tanítás vonatkozásában te is gyermek van, hát hogyan találnád meg a kapcsolódást az embergyermekhez? Azt mondja, hogy „a fátyol, ami elválaszt, az a tudott”. Mit akar mondani az angyal? Mi választja el a gyerekektől Lilit?
- M: Az eddigi tapasztalatai, ahogy idáig tanította.
- J: Minden, ami őt felnőttként jellemzi. Ami már nem a gyerek. Ebben benne van az is, amit te mondasz, tehát a tapasztalat, az élmény, a tudás, a tanulás. Tehát mindaz, ami engem felnőtté tesz, az elválaszt-e a gyerektől? Hát hogyne, hiszen az ő világa egy gyermek világa, az én világom meg egy felnőtt világa. Valójában azt mondja, hogy nincs különbség felnőtt és gyermek között.
- D: Miben?
- M: Szellemi, lelki szinten.
- I: Isten szempontjából.
- J: Nem, nem. Fogékonyság. Csakhogy a gyermek is másra is fogékony, meg a felnőtt is másra fogékony. Miért tudok olyan ritkán kisgyermek lenni? – mondja. Miért nem

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

- tudok oda lemenni? Erre válaszol-e az angyal, hogy miért tudok oly ritkán kisgyermek lenni, tehát a kisgyermekkel szót érteni. A kisgyermekkel megtalálni a kapcsolódást, erre válaszol-e az angyal?
- I: Nem, az ő és az Isten kapcsolatára.
- M: Ő és az Isten kapcsolatra mondja, hogy mindnyájan az Isten gyermekei vagyunk.
- J: A gyermeknek egy más minőségét jeleníti-e meg az angyal, amikor azt válaszolja, hogy „ha az Atyát megismered...”? Neked nem ilyen kisgyermekké kell válnod. Amikor Jézus arra tanít, és azt fogalmazza meg, hogy ha nem leszel olyanná, mint egy kisgyermek, bizony mondom, nem mész be az Isten Királyságába, vagyis Isten Országába, akkor ugyanerről van szó. Mit fogalmaz meg?
- M: Úgy bízza Rá magát, mint a gyermek a szüleire.
- J: A gyermek nem bízza rá magát a szüleire, ez csak egy általános megfogalmazás, ami így nem igaz. Nem is hagyatkozik rá a gyermek a szüleire, mert több a nem nála, mint az igen.
- I: Fogékonyságra és az éhségre gondolok.
- J: Hogyan lesz a tanítványból gyermek? Hogy felnőttként, felnőtt emberként hagyatkozik rá az Istenre. Mert oda adta magát. Egy kisgyermek, egy embergyermek, az nem adja oda magát a szüleinek tudatosan. Nem dönt. Egy tudatos döntés következménye, hogy az én Uram és Megszabadítóm, akire ráteszem az életemet és rábízom, az az Isten lesz. Ezzel ő maga lesz a saját ura az életének?
- I: Nem, az Isten lesz az ura, ha odaadja magát.
- J: Ilyen értelemben a felnőtt ráhagyatkozása az Istenre nem ugyanaz, mint amit egy embergyermek hagyatkozik a szüleire, miközben nem is hagyatkozik rájuk. Ez csak egy illúzió. Felnőttként egy tudatos döntés következményeképpen lesz a kettőtök közötti viszony olyan, mint ideális esetben egy szülő és egy gyermek között. De nem is hasonlítható hozzá. De ezt a viszonyt annál jobban, ahogy Jézus megfogalmazta, hogy „ha nem lesztek olyanok, mint ez a kisgyermek”, nem lehet megfogalmazni itt a Földön. Tehát ez a hasonlat – mert ezt nem szó szerint kell értelmezni – a tanítványság vonatkozásában kifejezi azt, hogy add oda magad az Istennek feltétel nélkül. Törekedj arra, hogy feltétel nélkül add oda magad. Hogy rábízod magad. Hogy ráhagyatkozz. Hogy rá tudjál hagyatkozni majd. Mert ha az Atyát megismered, akkor megint kisgyermeknek fogod élni meg magad. Mert a kisgyermek mit él meg a szülei vonatkozásában. Hogy nem tudja, amit a szülei. Hányszor mondja el a szülő, hogy ezt még nem tudhatod, te még ehhez nem értesz? Csakhogy ebbe a gyerek nem nyugszik bele, míg az Istengyermek belenyugszik, mert tudja, ha szüksége lesz rá, akkor majd

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

---

megtudja. Ha a feladata megkívánja, akkor megkapja. Mert mindig azt kapja meg, ami a feladatához szükséges.

D: Nem értem, hogy nincs különbség gyermek és felnőtt között.

I: Fogékonyság szempontjából. Csak ki, mire fogékony. Az egyik erre, a másik arra fogékony. Fogékonyság szempontjából nincsen különbség.

J: Előre szeretném bocsátani, hogy nem minden kérdésre tudunk válaszolni minden szempontból megnyugtató módon, hiszen olyan területen járunk, ahol csak tapogatózunk. Ezért van szükségünk mindannyiunknak a figyelmére, értelmére, szellemiségére, hogy az, ami elhangzik, az valóban elfogadható vagy sem. Szükségünk van egymásra, nem csak négyünknek, hanem a közösség minden tagjának szüksége van egymásra, mert mindig szükség van arra, hogy jelezze, hogy én ezt nem értem, ezzel nem értek egyet, én ezt így látom.

M: Ti örömtökhöz semmilyen öröm nem fogható, azért, mert ők már tudják azt, hogy nincs halál. Ez még belefér a mostani látásmódunkba?

J: A kérdés az, hogy aki a haláltól fél, az tud-e ugyanúgy örülni az Istenben. Mondjuk egy hívő ember, aki még nem szabadult meg a halál tudatától, az elmúlás tudatától, mert ezt még nem sikerült beépítenie a szellemiségébe, életébe vagy nem tanították neki, vagy nem világosították fel erről. Hogy tud-e úgy örülni az Istenben, mint aki már ettől nem fél. Mert nyilván minél többet tudsz meg az Istenből, az Istenről, annál több lesz az örömed Benne. Annál kevesebb lesz a félelmed.

Ámen.

„OLY NAGY AZ EMBER, MÉG ÉN SEM LÁTOM.”

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Bodolóczki Gabriella

Szerkesztette: Petróczi István

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Hozzászólás:

Hisz nincs különbség felnőtt és gyermek között.

A következő jutott eszembe: A földi világ tagolja az emberi a korosztályokat. A földi világban a felnőtt tanítja a gyermeket a földi viselkedésre, a tanult, a tapasztalt, a tanulatlant, a tapasztalatlant a földi élet dolgaira. A földi világban jogai és kötelességei vannak a szülőknek és a gyermekeknek egymás iránt. Idővel, „minden” ember egyben földi szülő és földi gyermek is lesz.

A Mennyi Atya világában nincs különbség a felnőtt ember szellem és a gyermek ember szellem között. Ugyanis mindenki az Ő gyermeke. Értve a május1-i tanulásra, a Detti a János és a Márta „gyermeke” de a Tananyagban eltűnik ez a „különbség”, helyére lép az Ő tanulás feladatában az Egység. Ebben az Egységben, mindenki az Ő gyermeke, az Ő tanítványa szerepéhez és feladatához mérten. A Mennyei Atya előtt; Őt tanuló, Őt szerető, Felé nyitott tanítványok ülnek. Eltűnik a földi apa, anya, gyermek „szerep”, mert GYERMEKKÉ lesznek, akik a körben ülnek.

Petróczi István